

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 60333-08-20 סוריאנו נ' דרוקר

לפני כבוד השופט רונן אילן

התובע:

וולטר סוריאנו

ע"י עו"ד אילן בומבך ויריב רונן

נגד

הנתבע:

רביב דרוקר

ע"י עו"ד דורון קול ויסמין פפרמן

פסק דין

לפני תביעה לפיצוי בטענה להוצאת לשון הרע. במסגרת תביעה קודמת שהגיש התובע נגד הנתבע בטענה להוצאת לשון הרע, הגיש הנתבע תגובה ואליה צירף תצהיר של אדם אחר. באותו תצהיר, הוצגה גרסה של אותו אדם על חילופי דברים שהיו לו עם התובע לפני שנים רבות, חילופי דברים במהלכם, לטענת אותו אדם, הציג עצמו התובע כבעל קשרים עם ראש הממשלה, בנימין נתניהו, ועל ניצול קשרים אלו לקידום מיזמים ועסקאות. בו ביום בו הוגש התצהיר לבית המשפט, פרסם הנתבע כתבה ובה גם טענות על עסקי התובע וקשריו עם ראש הממשלה, בנימין נתניהו, ובהתבסס על הטענות בתצהיר. בכתבה זו אף הוצגו תמונות פספורט של התובע. לטענת התובע, בפרסום זה בצע הנתבע כלפיו עוולה של הוצאת לשון הרע ופגיעה בפרטיות, ויש לחייב אותו בתשלום פיצוי על הנזק שנגרם לו. הנתבע מצידו, מדגיש כי זו התביעה השלישית שמגיש התובע נגדו לצד תביעות נוספות שהגיש התובע כלפי אחרים, והכל מאז החלה סדרת פרסומים על היות התובע חשוד בעיני המשטרה במעקב אחר חוקרים. הנתבע טוען כי נסיבות העניין מלמדות שתביעה זו הינה "תביעת השתקה". תביעה שתכליתה העיקרית הרתעה והפסקת העיסוק התקשורתי בתובע. סיווג תביעה זו, אם תביעה לגיטימית שתכליתה בירור טענות לעוולות שבוצעו כלפי התובע, או שמא תביעה שמטרתה העיקרית הרתעה והשתקה, עומד במוקד הבירור. כך, נוכח ריבוי התביעות שהגיש התובע מאז הפרסום הראשוני שנעשה בעניינו ומכלול הנסיבות.

העובדות

1. התובע, וולטר סוריאנו ("סוריאנו") הינו אזרח ישראל, איש עסקים, המתגורר בלונדון, בריטניה. סוריאנו עוסק במגוון עיסוקים ובאלו נדל"ן, ייעוץ אבטחה וניהול משברים. הנתבע, רביב דרוקר ("דרוקר") הינו עיתונאי מוכר, איש תקשורת ופובליציסט, הכותב ומופיע באמצעי התקשורת מזה שנים רבות.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 60333-08-20 סוריאנו נ' דרוקר

2. ביום 7.2.18 שודרה כתבה במסגרת התכנית "עובדה" ("הכתבה"), ובמסגרתה ראינה העיתונאית, גב' אילנה דיין, את מפכ"ל המשטרה דאז, רב ניצב רוני אלשיך ("המפכ"ל"). גב' דיין הציגה למפכ"ל סדרה של שאלות בקשר עם החקירות שהתנהלו אותה עת לביור חשדות כלפי ראש הממשלה, מר בנימין נתניהו ("רה"מ"). המפכ"ל, במענה לשאלות, טען כי אלמונים שאת שמם לא ציין, "גורמים רבי כוח" לשיטתו, אוספים חומר על קצינים בכירים המעורבים בחקירות רה"מ ומתוך כוונה לעשות שימוש במידע הנאסף כדי לפגוע בחוקרים.
- דברים אלו של המפכ"ל בכתבה עוררו סערה ציבורית. אמצעי התקשורת עסקו בשאלת משמעות הדברים ואף בשאלת זהותו של אותו אלמוני, זה ששמו לא הוזכר בכתבה אך זהותו "ידועה למשטרה", ואשר בו חושדת המשטרה כמי שעומד מאחורי פעולות המעקב.
3. מספר ימים לאחר שידור הכתבה, ביום 11.2.18, שודרה בגלי צה"ל תכנית הרדיו "עושים צהריים". במסגרת אותה תכנית רדיו, בשעה 13:20 לערך, שודר ראיון שערכה מגישת התכנית, גב' יעל דן, עם דרוקר ("הריאיון") ובמהלכו בקשה יעל דן לברר פרטים ביחס לאותם דברים שאמר המפכ"ל בכתבה ביחס לחקירות בתיקי רה"מ.
- הריאיון נמשך מספר דקות ובמהלכו נשאל דרוקר אם סוריאנו הוא אותו אדם שנחשד כמי שמעורב בפרשה אליה התייחס המפכ"ל, כלומר: כמי שאליו התכוון המפכ"ל באמירתו לגורמים האוספים מידע אחר חוקרי המשטרה.
- תשובתו של דרוקר לשאלה זו הייתה בחיוב. דרוקר אישר את ההנחה שהציעה לו יעל דן, כי המפכ"ל התכוון בדבריו לסוריאנו.
- שמו המלא של סוריאנו כאותו "גורם" בו חושדת המשטרה כמי שעומד מאחורי ביצוע פעולות המעקב נחשף לציבור הרחב. בהמשך, בכתבות נוספות באמצעי התקשורת ובלי קשר לדרוקר, שב ונזכר סוריאנו בשמו המלא ובקשר לאותה הפרשה.
4. ביום 19.2.18 הגיש סוריאנו תביעה נגד דרוקר (ת.א. 43260-02-18; להלן: "התביעה הראשונה").
- סוריאנו מיקד את טענותיו בתביעה הראשונה בדברים שאמר דרוקר בריאיון בכלל, ובאלו במסגרתם טען דרוקר שסוריאנו הוא אותו גורם בו חושדת המשטרה שעומד מאחורי ביצוע מעקבים אחרי החוקרים. סוריאנו טען שבדברים שאמר דרוקר יש משום הוצאת לשון הרע כלפיו ועתר לחיוב דרוקר בפיצוי בסך של 500,000 ₪.
5. כתב ההגנה בתביעה הראשונה הוגש רק ביום 18.4.19.
- בכתב ההגנה, כפר דרוקר בטענות המועלות נגדו וטען שאין בסיס לתביעה. בין היתר, טען דרוקר כי בדברים שאמר בריאיון אין כלל לשון הרע, כי ככל שיש בהם לשון הרע עומדות לו טענות הגנה (אמת בפרסום והגנת תום הלב) ושכלל מדובר בתביעת השתקה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 60333-08-20 סוריאנו נ' דרוקר

6. ביום 23.4.19 פורסמה באתר האינטרנט "העין השביעית" כתבה הסוקרת את כתב ההגנה שהוגש מטען דרוקר בתביעה הראשונה, וביום 24.4.19 פורסמה כתבה נוספת באתר ובה התייחסות לתביעה הראשונה.
- סוריאנו סבר שיש בפרסומים אלו כדי להוות לשון הרע כלפיו וביום 15.5.19 הגיש תביעה נוספת בטענה להוצאת לשון הרע כלפיו (ת.א. 32058-05-19 ; להלן: "התביעה השנייה").
- התביעה השנייה הוגשה נגד דרוקר ונגד "העין השביעית".
7. ביום 14.5.19 הגיש סוריאנו במסגרת התביעה הראשונה בקשה למחיקת סעיפים מכתב ההגנה שהגיש דרוקר. סוריאנו טען כי בכתב ההגנה הביא דרוקר פרטים וטענות על ענייניו האישיים של סוריאנו, עסקיו וקשריו, שלא זו בלבד שאין בהם אמת, אלא שהם כלל לא רלוונטיים למחלוקות נשוא התביעה הראשונה ואף יש בהן לגרום לסוריאנו פגיעה מיותרת.
8. הבקשה הועברה לתגובת דרוקר ותגובתו הוגשה ביום 10.7.19.
- בתגובתו, כבר דרוקר בטענות סוריאנו, וטען כי המידע שהוצג בסעיפים נשוא הבקשה, רלוונטי לבירור המחלוקות. דרוקר מציין בתגובתו כי בין המחלוקות עולה גם שאלת קשריו של סוריאנו לרה"מ בכלל ובעניינים הקשורים לעסקיו של סוריאנו בפרט. הפרטים על אודות עסקיו וקשריו של סוריאנו, כך נטען, נדרשים לתמיכה וביסוס טענות דרוקר בתביעה נגדו.
- תגובת דרוקר לבקשה למחיקת סעיפים מכתב ההגנה שהגיש נתמכה בתצהיר אדם בשם דורון סטמפלר (להלן: "סטמפלר").
- סטמפלר מתאר בתצהירו אירוע שהתרחש, לטענתו, בשנת 2006. לפי טענת סטמפלר, באותה עת נשכרו שירותי חברה בה היה שותף לביצוע עבודה ביטחונית במקסיקו, עבור חברה בבעלות איש עסקים מקומי ומוכר. שירותי החברה נשכרו במעורבות חברה בריטית אשר ניהלה את הפרויקט, ובמסגרת זו גם פגש סטמפלר את סוריאנו, אשר הוצג כבעלים של החברה הבריטית. בפגישה זו, כך מתאר סטמפלר, הוא שוחח עם סוריאנו, וזה סיפר לו כיצד הוא עצמו, סוריאנו, הפגיש בין אותו איש עסקים ממקסיקו לרה"מ (אותה עת שר האוצר), ובטענה שהיה באפשרותו לעשות כן שכן "דלתו של נתניהו פתוחה לפניו".
9. בו ביום בו הוגשה התגובה אליה מצורף תצהיר סטמפלר, עלה בחדשות ששודרו בערוץ 13 אייטס אותו הציג דרוקר, ובמסגרתו תיאור הדברים שטען סטמפלר באותו תצהיר שהוגש (להלן: "הפרסום"). דהיינו, תיאור גרסת סטמפלר על אותה פגישה שהייתה לו עם סוריאנו בשנת 2006 והדברים שאמר לו סוריאנו על קשריו עם רה"מ.
- לצד תיאור זה גם הוצג בפרסום תמונה של סוריאנו, תמונה שנראית כתמונת פספורט.
10. ביום 14.7.19 פנה סוריאנו לדרוקר ודרש ממנו להסיר את התמונות שפורסמו ולשלם לו פיצוי על פגיעה בפרטיות. חילופי מכתבים לא הביאו להסכמה וסוריאנו עתר במסגרת התביעה השנייה לתיקון כתב התביעה באופן שיכלול גם טענות בקשר עם הפרסום האמור.
- בקשה זו נדחתה וביום 30.8.20 הוגשה תביעה זו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 60333-08-20 סוריאנו נ' דרוקר

תמצית טענות הצדדים

11. לטענת סוריאנו, הפרסום אשר נעשה על ידי דרוקר ביום 10.7.19 מהווה הוצאת לשון הרע כלפיו ופגיעה בפרטיותו.
- לפי גרסת סוריאנו, הוא הוצג בפרסום כמי שמעורב בשחיתות שלטונית חמורה, והצגתו כך מהווה הוצאת לשון הרע כלפיו. ממילא שסוריאנו מכחיש את הטענה לקשר עסקי כלשהו לרה"מ. לא קשר ישיר, לא קשר עקיף, לא באמצעות פרקליטים ולא בכלל. כל אותן טענות שמייחסות לו אמירות על שותפות עסקית כלשהי עם רה"מ, טוען סוריאנו, אינן אלא בדותות. סוריאנו מבקש לדחות מראש את הניסיון להקנות לפרסום את הגנת "פרסום מותר", וטוען כי הדברים שפורסמו אינם יכולים להיחשב להיות "דין וחשבון נכון והוגן" על הדברים שפורסמו בהליך משפטי ועוד טוען שדרוקר הפר את תקנון האתיקה החל עליו כעיתונאי.
- סוריאנו מוסיף וטוען כי הצגת תמונתו בפרסום מהווה פגיעה בפרטיותו וככל שהתמונות נלקחו מדרכונו של סוריאנו, גם עבירה פלילית.
- על יסוד טענות אלו עותר סוריאנו לחיוב דרוקר בתשלום פיצוי בסך של 200,000 ₪.
12. לטענת דרוקר, תביעה זו הינה התביעה השלישית שהגיש נגדו סוריאנו וכמו קודמותיה – אף זו "תביעת השתקה".
- לפי גרסת דרוקר, אין כלל מקום לבחינת תוכן הדברים שנאמרו בפרסום, שכן הדברים חוסים במובהק תחת הגנת "פרסום מותר". הגנה מוחלטת המוקנית לפרסומים מתוך הליך משפטי פומבי.
- עוד טוען דרוקר שבכלל לא ברור על מה מלין סוריאנו, שכן אין בפרסום נשוא התביעה כל לשון הרע כלפיו, ולא ניתן להבין את הבסיס לטענת סוריאנו למעורבות כלשהי בענייני שחיתות שלטונית.
- וככל שימצא בפרסום כזה לשון הרע, טוען דרוקר, הרי שעומדת לו הגנת "אמת בפרסום", שכן כל שפרסם תואם את הטענות שהובאו בתצהיר סטמפלר. וכך גם הגנת תום הלב, הנתונה לדיווח עיתונאי.
- דרוקר אף דוחה את הטענות לפגיעה בפרטיות סוריאנו. כך ביחס למסמכים שהוצגו ולקוחים מכתבי הטענות בתביעה הראשונה. כך גם ביחס לתמונות סוריאנו.
- בסופו של דבר, חוזר דרוקר על הטענה בה פתח – לא בבירור ענייני של טענות לעוולה מעוניין סוריאנו אלא בהשתקת כל עיסוק בענייניו. תביעה זו, טוען דרוקר, כקודמותיה, הינה תביעת השתקה.
- ### ההליך והראיות
13. בירור תביעה זו אוחד, לשם הנוחות, עם התביעה הראשונה וכך גם נעשו החקירות בד בבד. סוריאנו תמך את גרסתו בתצהירו. דרוקר תמך את גרסתו בתצהירו. עדים נוספים שנשמעו מטעם דרוקר לא התייחסו כלל למחלוקות נשוא תובענה זו אלא לאלו נשוא התביעה הראשונה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 60333-08-20 סוריאנו נ' דרוקר

בדיון אשר התקיים ביום 18.10.22 נחקרו העדים ובתום הדיון הוקצבו מועדים להגשת סיכומים.

דיון

14. כפי שעולה מתיאור השתלשלות האירועים, תביעה זו הינה השלישית למניין תביעות סוריאנו נגד דרוקר.

תביעות סוריאנו החלו בתביעה בגין הפרסום המתייחס לחשדות למעורבות סוריאנו במעקב אחר חוקרים במשטרה (התביעה הראשונה), נמשכו בתביעה בגין פרסום שדרוקר כלל לא בצע באתר "העין השביעית" (התביעה השנייה) ונמשכו בתביעה זו.

תביעה זו מתבססת על פרסום אשר בכלל מתמקד ברה"מ, ובאפשרות לשותפות שיש לו עם סוריאנו בעסקאות שנקמו למעלה מעשור שנים טרם פרסום הכתבה. פרסום אשר קשה להבין כיצד הוא מבסס תביעה לפיצוי בטענה ללשון הרע או בכלל.

15. כמו ביחס לתביעות הקודמות, גם ביחס לתביעה זו מקדים דרוקר לטענות המתייחסות לגופן של טענת סוריאנו את הטענה לסיווג התביעה כתביעת השתקה.

שלא כמו ביחס לתביעות הקודמות, תביעה זו הוגשה לאחר שכבר הצטברו עובדות למכביר על אודות התנהלות סוריאנו ביחס לפרסומים שנעשים בקשר לענייניו ועובדות אלו מאפשרות לבחון את הטענה המקדמית, בפרט בשים לב למהות התביעה.

16. תביעה עלולה להיות מסווגת כתביעת השתקה, אם נמצא שהוגשה במטרה להפעיל לחץ על נתבע, ובכך "להשתיק" ביקורת או פעילות נגד הגוף התובע. מצב בו נמצא כי המטרה העיקרית בגינה הוגשה התביעה הינה הרתעה והשתקה, אפשר שהתביעה תידחה כבר מטעם זה ואפילו בלי בירור ענייני של הטענות לגופן.

יש וניתן לזהות "תביעת השתקה" עודה באיבה, לדחותה מטעם זה, ובכך להימנע מהשקעת משאבים בבירור התביעה. למרבה הצער ניסיון החיים מלמד שבמרבית המקרים לא כך הדבר. הרי לעולם יטען תובע לעילת תביעה לגיטימית ומוכרת ולעולם יכחיש קיומו של מניע דומיננטי נסתר, כך שבדרך כלל רק בירור עובדתי יסייע בסיווג התביעה.

אין איפוא מנוס מיישום מבחנים המסייעים בזיהוי וסיווג התביעה, לעיתים בשלב מקדמי, לעיתים רק תוך כדי בירור התביעה לגופה, והכל לפי הנסיבות.

17. הנה אשר התברר בהסתכלות רחבה על העניין נשוא תביעה זו:

א. בין סוריאנו לדרוקר פערי כוחות ברורים. סוריאנו איש עסקים. עסקיו רבים ומגוונים והוא מצהיר על עצמו כתורם. דרוקר מאידך, עם כל הכבוד, הינו עיתונאי אשר ספק רב אם לרשותו משאבים המתקרבים לאלו של סוריאנו.

ב. סכומי התביעה של סוריאנו גבוהים עד כדי הפרזה.

בתביעה הראשונה עתר סוריאנו לחיוב דרוקר בפיצוי בסך של 500,000 ₪, בתביעה השנייה עתר סוריאנו לחיוב דרוקר בפיצוי בסך של 160,000 ₪, בתביעה זו עותר סוריאנו לחיוב דרוקר בפיצוי בסך של 200,000 ₪.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 60333-08-20 סוריאנו נ' דרוקר

- הסכום המצטבר לו עתר סוריאנו לחיוב דרוקר הגיע כדי 860,000 ₪. ובשלב זה, שלב סיכומים, כבר ברור שסוריאנו לא הציג ראיה כלשהי לנזק שנגרם לו. לא בסכומים להם עתר ולא בכלל. בסופו של דבר ולמרות הטענות לנזקים בסכומים כה גדולים, מסתפק סוריאנו בתביעה לפיצוי הקבוע בחוק ללא הוכחת נזק.
- ג. העיסוק התקשורתי בסוריאנו, החל מאותו פרסום בדבר היותו חשוד בעיני המשטרה במעורבות במעקב אחרי חוקרים במשטרה וכלה בפרסום נשוא תביעה זו, משקף עניין ציבורי מובהק. עניין שאיננו נובע מזהותו או אישיותו של סוריאנו, אלא מקשר אפשרי לרה"מ. אפשר ואפשר שהקשר של סוריאנו לרה"מ דל ורופף, אפשר גם שאותו קשר ככל שקיים נטול כל דופי ונעדר כל רבב. אפשר גם, כמובן, כפי שטען דרוקר עצמו, שאין כל ראיה שיכולה לבסס אותו חשד לקשר בין סוריאנו למעקב כלשהו אחרי חוקרים. אפשרויות אלו אינן מקהות את העניין שיש לציבור בחשיפת מידע על אודות סוריאנו והעמדת קשריו האפשריים לרה"מ למבחן.
- ד. את הבאת עניינו לערכאות החל סוריאנו בתביעה הראשונה. תביעה שעל פניה נראית לגיטימית ובלי קשר לשאלה אם התקבלה אם לאו. סוריאנו הוצג כחשוד בביצוע עבירה חמורה ונראה אך טבעי שיבקש לבוא חשבון עם מי שהציגו כך. אלא שסוריאנו איננו מתספק בבירור התביעה הראשונה ואיננו מסתפק בהתמודדות עם אותו פרסום שהינו חשוד בעיני המשטרה. דיווח על כתב ההגנה שהגיש דרוקר מביא לתביעה השנייה, תוך טענות לפרסום מידע אישי אודות סוריאנו. גם נגד דרוקר למרות שלא הוא המפרסם. דיווח על קשרי שותפות שיש לכאורה בין סוריאנו לנתניהו ובהתבסס על אירועים שהתרחשו לפני שנים ארוכות מביא לתביעה שלישית. תביעה זו. סוריאנו עצמו העיד שבמקביל גם הגיש תביעות נגד גופי תקשורת נוספים (עמ' 31-32 בפרוט').
- ריבוי תביעות עשוי להוות אינדיקציה נוספת לתכליתן.
- ה. העניין נשוא תביעה זו נראה על פניו כשולי. פרסום אשר אפילו נמצאה בו אמירה שניתן לראות בה "לשון הרע", ברור שאין היא ברף הגבוה של החומרה ביחס לתביעות לשון הרע. במסגרת הפרסום ובהתבסס על תצהיר סטמפלר, נטען שאי אז, ב-2006 או בסמוך לשנה זו, פלוני, "מיליאדר ממקסיקו", שקל להשקיע בישראל וסוריאנו פעל לקדם השקעה זו באמצעות קשריו לרה"מ. באותה עת גם התרברב סוריאנו בקשרי שותפות שיש לו עם רה"מ. זו תמצית הפרסום בכל הנוגע לסוריאנו. הא ותו לא. כאשר ברור בעליל שמוקד הידיעה הוא רה"מ. לא סוריאנו. על דברים אלו ועל תמונת פספורט מתבססת התביעה. כמו במקבילית כוחות, ניתן לומר כי ככל שעילת התביעה מבוססת יותר וברמת חומרה גדולה יותר, כך קטנה האפשרות שתיראה ככזו שמסתירה תביעת השתקה. ולהפך.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 60333-08-20 סוריאנו נ' דרוקר

1. ועל כל אלו, דברי סוריאנו עצמו, שאין אלא להביא כלשונם. כך כותב ב"כ סוריאנו במכתב מיום 18.3.19 (נספח 2 לכתב התביעה) לאחר שנודע לו על כוונה לשדר תחקיר אודותיו:

מרשי אינו מוכן לעבור לסדר היום על התנהלות בריונית זו. בכוונת מרשי לפעול בכל הדרכים העומדות לרשותו ע"פ דין, כדי לפעול נגד הסחיטה באמצעים פסולים של הכפשה והשפעה בלתי הוגנת מצד מרשך. במקביל, בכוונת מרשי להגדיל את סכום התביעה בהליך שבכותרת לסכום של מיליון שקלים, המבטא את נזקיו המעודכנים של מרשי, עד היום. וזאת ללא קשר כמובן לתכנית התחקירים עצמה, שככל שתכלול כזבים ו/או מצגים שעלולים לפגוע במרשי בכל אופן שהוא, במפורש או במשתמע, תוגש נגד רשת ואנשי המקצוע האחראים לה על פי דין, תביעה נוספת לבית המשפט המוסמך, תוך הדגשת המניעים הפסולים העומדים בבסיסו, והעובדה כי כלי זה מהווה כלי ניגוח כנגד מרשי. הא ותו לא.

כך, בלשון ברורה, מודיע סוריאנו על כוונתו לתבוע פיצויים בסכומי עתק אם רק תמומש הכוונה לשדר תחקיר אודותיו. סוריאנו איננו מבקש בכלל להתעניין בתוכן התחקיר המיועד ומודיע למפרע על כוונתו להגיש תביעה ועוד מבהיר כי בכוונתו להגדיל למיליון שקלים (!) את סכום התביעה הראשונה.

18. נתונים אלו מטים את כפות המאזניים לטובת טענתו המקדמית של דרוקר ומלמדים על תכליתה האמתית של התביעה – הרתעה והשתקה מפני כל עיסוק תקשורתי בסוריאנו.

אין ספק, מהנתונים שהוצגו, שמעלות רבות יש לו, לסוריאנו. סוריאנו טוען שהינו איש עסקים הגון, בעל משפחה, אדם שעלה בגפו לישראל ושירת בצה"ל, אדם שבנה את עסקיו לתלפיות ומקפיד לתרום לחברה ולאלו שזקוקים לעזרה. לא מצאתי סיבה לפקפק בתיאור זה של סוריאנו.

לצד זאת, אפשר דווקא בגלל זאת, מבקש סוריאנו למנוע כל עיסוק תקשורתי בו ובעסקיו. איתור רצונו של סוריאנו להפסיק כל עיסוק תקשורתי בו איננו מצריך התעמקות בתורת הנסתר. מסקנה זו איננה רק פרי בחינת התנהלותו של סוריאנו, בהגשת תביעה אחר תביעה, אלא פרי קריאה של דברי סוריאנו עצמו. דרישתו החד משמעית להפסקת כל עיסוק תקשורתי בו.

אפשר שכך בקש סוריאנו מתוך צניעות גרידא. אפשר שכך בקש כדי למנוע פגיעה אפשרית בעסקיו, כאשר אלו כוללים שירותי אבטחה וחקירות שהשתיקה יפה להם. יהיה אשר יהיה המניע של סוריאנו, ברור שכל העיסוק התקשורתי בו היה לצנינים בעיניו. ברור גם שתביעה זו נועדה בראש ובראשונה ליישם את רצון סוריאנו למנוע המשך הפרסומים אודותיו. נוכח כל זאת, אני מקבל את טענת דרוקר, קובע כי תביעה זו הינה "תביעת השתקה" ומורה על דחיית התביעה כבר מטעם זה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 60333-08-20 סוריאנו נ' דרוקר

19. לאחר שנמצא שדין התביעה להידחות כבר בהיותה תביעת השתקה, אין מקום להתעסקות פרטנית ברכיבי התביעה וכך ייעשה בתמצית בלבד.
20. לטענת סוריאנו, הדברים שנאמרו בפרסום מהווים "לשון הרע" כלפיו. עיון בתמליל הדברים שאמר דרוקר במסגרת הפרסום מלמד שאלו מתבססים על תצהיר סטמפלר ובו תיאור אירוע שהתרחש, לטענת סטמפלר, בשנת 2006. על יסוד תצהיר סטמפלר, מיוחסת לסוריאנו האמירה לפיה רה"מ "שותף שלו בחברה האנגלית ובגלל הקשר הזה עמו, דלתו של נתניהו פתוחה בפניו".
- סוריאנו, ממשיך ומדווח דרוקר על בסיס אותן אמירות בתצהיר סטמפלר, מתהדר בקשרים אלו בפני "אנשי עסקים, מתעניינים פוטנציאליים, כדי להרשימם".
- בנוסף, מתייחס דרוקר בפרסום להעברות כספים לעו"ד יצחק מולכו, אשר נעשו במהלך 2007 ובגין פרויקט במקסיקו.
- לא ברור כיצד דברים אלו מהווים לשון הרע באמות מידה אובייקטיביות. לא ברור הבסיס לטענת סוריאנו, שלפיו דברים אלו מייחסים לו מעורבות ב"שחיתות שלטונית" ולא ברור כיצד המאזין הסביר יראה בפרסום זה משום השפלה או ביזוי או בסיס לפוטנציאל נזק לסוריאנו. דרוקר, בסך הכל, מציג את סוריאנו כמי שיש לו קשר אישי לרה"מ ומי שאז, ב-2006 (!) גם עשה שימוש בקשרים אלו לקידום עסקים שונים.
- המוקד בדיווח זה הינו רה"מ. לא סוריאנו. דברים אלו, לכל היותר, מטילים ספק בהתנהלות סוריאנו אך באיזון שבין חפש הביטוי בנושא שבתחום העניין הציבורי לבין זכותו של סוריאנו לשמו הטוב, יש ליתן הבכורה לחפש הביטוי.
- הדברים שנאמרו בכתבה אינם בגדר "לשון הרע" והתביעה הייתה נדחית גם מטעם זה.
21. אפילו היו בדברים לשון הרע, עומדת לדרוקר הגנת תום הלב. להחלת הגנה זו שומה על דרוקר להראות כי הפרסום נשוא התביעה נעשה בתום לב ושעומדת לו הגנה לפי חלופה מהחלופות הקבועות בסעיף 15 בחוק איסור לשון הרע.
- הדיווח התבסס בעיקרו על מידע אותו שאב דרוקר מתצהיר סטמפלר. תצהיר עליו חתם סטמפלר תחת אזהרה ואשר הוגש לבית המשפט במסגרת התביעה הראשונה. אין כל ראיה לביסוס טענה שלפיה לא האמין דרוקר באמיתות המידע שפרסם ואין כל ראיה אשר תסתור את חזקת תום הלב שעומדת לו בקשר עם הפרסום.
- סוריאנו טוען שכל הגופים המוזכרים בכתבה הכחישו נמרצות את הטענות ואף מלין על כך שדרוקר לא נמלך בדעתו נוכח הכחשות אלו. הכחשת פרסום עיתונאי איננה שוללת כשלעצמה את אמיתות המידע, ולעניין דנא – אף לא את תום הלב של המפרסם.
- הדיווח עצמו נעשה במסגרת חובתו של דרוקר כעיתונאי לדווח לציבור על מה שנראה שהוא בתחום העניין הציבורי (סעיף 15(2) בחוק איסור לשון הרע). נוכח התביעה הראשונה שהתנהלה במקביל, תביעה במסגרתה התגונן דרוקר מעתירה לחיוב בתשלום 500,000 ₪ ולרבות בטענות לקשר בין סוריאנו לרה"מ, הרי שגם היה לדרוקר עניין אישי בפרסום (סעיף 15(3) בחוק איסור לשון הרע).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 60333-08-20 סוריאנו נ' דרוקר

- ומשכך, אפילו נמצא בדברים שפורסמו "לשון הרע" ואפילו נמצא שאין אמת בדברים שפורסמו ביחס לסוריאנו, הייתה התביעה נדחית על יסוד הגנת תום הלב.
22. לטענת דרוקר, ממילא שדין התביעה להידחות ואפילו על הסף על בסיס הגנת "פרסום מותר".
- 22.1. טענה זו מתבססת על ההוראה בסעיף 13(5) בחוק איסור לשון הרע, שלפיה לא ישמש עילה למשפט פלילי או אזרחי "פרסום על ידי בעל דין, בא כוחו של בעל דין או עד, שנעשה תוך כדי דיון כאמור". ולצידה ההוראה בסעיף 13(7) בחוק איסור לשון הרע, המחילה את ההגנה על פרסום שהוא "דין וחשבון נכון והוגן על מה שנאמר או אירע כאמור בפסקאות (5) או (6) בישיבה פומבית".
- הוראה זו מקנה הגנה מוחלטת לפרסום שנעשה על מה שאירע במסגרת הליך משפטי גם כאשר המפרסם איננו מהגורמים המעורבים במשפט, ובלבד שהפרסום הינו "דין וחשבון נכון והוגן" על מה שארע בהליך פומבי. הגנה זו חלה בלי קשר למידת הרלוונטיות של הפרסום למחלוקות נשוא ההליך, בלי קשר לשאלת אמיתות הפרסום, ובלו קשר לשאלת תום הלב של המפרסם (רע"א 1104/07 עו"ד פואד חיר נ' עו"ד עודד גיל [פורסם בבנבן] 19.8.09, פסקה 10 בפסק הדין של השופט ריבלין).
- 22.2. לטענת סוריאנו, אין להגנה זו תחולה על הפרסום נשוא התביעה, שכן זה התבסס על תצהיר סטמפלר אשר כלל לא היה חלק מחומר הראיות. עובדתית, סוריאנו צודק. תצהיר סטמפלר צורף לתגובה שהגיש דרוקר, אך בהמשך הודיע פרקליטו של דרוקר שאין כוונה לזמן את סטמפלר לחקירה על תצהירו. נוכח הודעה זו גם נקבע שהתצהיר לא יהיה חלק מחומר הראיות. במצב זה, לכאורה, תצהיר סטמפלר איננו מסמך שהוגש "תוך כדי דיון" ולהגנת פרסום מותר אין תחולה.
- 22.3. ועם זאת, טענה זו עומדת בסתירה להלכה הפסוקה. האפשרות שיעשה ניצול לרעה של הליך משפטי לצורך פרסומים שיש בהם לשון הרע וגם כאשר לאלו אין רלוונטיות להליך - ברורה, אלא שכנגדה עומדת סכנת האפקט המצנן על בעלי דין, אשר עלולים לחשוש בהצגת טענותיהם אם אלו עלולות לחשוף אותם לתביעה. ההלכה הפסוקה הקנתה את הבכורה לשמירה על ההליך השיפוטי וכך גם במקרה דנא. בעת הפרסום אכן היה תצהיר סטמפלר חלק מכתבי הטענות בתביעה הראשונה. מסמך שהוא חלק מכלל המסמכים שהוגשו בהליך פומבי. גורל תצהיר סטמפלר בהמשך הבירור, אי הגשתו כראיה, איננו רלוונטי לבחינת מעמד זה ואין כל יסוד לניסיון לבחינת תחולת הגנת "אמת בפרסום" על בסיס המשקל שניתן למידע שפורסם בהמשך ההליך או אף על קבילותו.
- 22.4. הדעת נותנת שהקשר בין הגשת תצהיר סטמפלר לפרסום איננו מקרי. כי דרוקר כיוון את עיתוי הפרסום כך שיעשה לאחר הגשת התצהיר וכדי שתעמוד לו הגנת "פרסום מותר". תצהיר סטמפלר נועד להביא מידע על עסקי סוריאנו וקשרים אפשריים שיש לו לרה"מ.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 60333-08-20 סוריאנו נ' דרוקר

במסגרת התביעה הראשונה הרי טען דרוקר, בין היתר, להגנת "אמת בפרסום" ביחס להיות סוריאנו חשוד בעיני משטרת ישראל בקשר למעקב אחר החוקרים. לא ניתן לשלול מניה וביה את האפשרות שדרוקר בקש לחזק הגנה זו בהצבעה על קשרים אפשריים של סוריאנו לרה"מ.

אף שניתן לתמוה אם יש להחיל הגנת "פרסום מותר" על בעל דין שמנצל הליך משפטי להפצת מידע שאין לו אף קשר רחוק לעניין נשוא ההליך, ואף שאפשר וניתן לשער קיום מצבי קיצון בהם תתחייב המסקנה שאין מדובר במידע שהוצג "תוך כדי דיון", לא זה המקרה. אפשר בהחלט שאפילו יושרו מבחני תום לב על נסיבות המקרה (מבחנים שאין ליישם לפי ההלכה הפסוקה), היה נמצא שדרוקר אכן פעל בתום לב ושלא ידע בעת הפרסום מה יהיה גורל תצהיר סטמפלר בהמשך הברור. ועל כל פנים, כך ניתן לסכם, שאלת תום הלב איננה רלוונטית לבחינת תחולת הגנת פרסום מותר.

הטענות להוצאת לשון הרע היו איפוא נדחות גם על יסוד הגנת "פרסום מותר".

23. טענת סוריאנו, פרסום תמונותיו מהווה פגיעה בפרטיות.

אין חולק על כך שבמסגרת הכתבה הוצגה תמונתו של סוריאנו. 2 תמונות פספורט שנלקחו מדרכונו של סוריאנו.

לפי גרסת סוריאנו, תצלומים אלו הגיעו לידי דרוקר שלא כדין ופרסומם מהווה פגיעה בפרטיות ואף עבירה פלילית נוכח הפרת חוק הדרכונים, תשי"ב-1952 ("חוק הדרכונים"). דרך הגעת התמונות לדרוקר איננה רלוונטית לברור טענות אלו. אין לסוריאנו כל טענה כנגד אחזקת התמונות אלא על הצגתן במסגרת הכתבה.

בכל הנוגע להצגת התמונות, לא ברור הבסיס לטענה שיש בכך משום פגיעה בפרטיות. לפי הוראת סעיף 2 (4) בחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981, אחת החלופות לפגיעה בפרטיות הינה "פרסום תצלומו של אדם ברבים בנסיבות שבהן עלול הפרסום להשפילו או לבזותו". פרסום תצלומו של אדם איננו מהווה, כשלעצמו, פגיעה בפרטיות אלא אם כן נעשה הפרסום בנסיבות בהן מתברר שהפרסום עלול לגרום לאותו אדם השפלה או ביזוי. הוראה זו איננה מיועדת להגן על שמו הטוב של אדם, אלא על פגיעה בו "בין בדרך של חזירה לרשות הפרט ולצנעת חייו ובין בדרך של חשיפת ד' אמותיו של אדם לעיני כול" (רע"פ 9818/01 ביטון נ' סולטן, פ"ד נט(6) 554, 584).

לא ברור כיצד הצגת תמונותיו של סוריאנו במסגרת הכתבה מבטאת "השפלה או ביזוי" ולמעט אותה טענה לקונית הרואה בפרסום כולו פגיעה בשמו הטוב של סוריאנו, אין לכך הסבר. ובכלל, הרי מדובר בתמונות פספורט מתוך דרכון. תמונות אשר בהגדרה נועדו להצגה לשם זיהוי. לא ברור הבסיס לטענת סוריאנו שיש לעטות במסווה של סודיות תמונות שמלכתחילה נועדו להצגה ולזיהוי. לא ברור גם מה נפקות יש לחוק הדרכונים ולטענה זו, כאשר אותו חוק עוסק באופן הפקת דרכונים והשימוש בהם. לא בשימוש בתמונות מתוך דרכון.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 60333-08-20 סוריאנו נ' דרוקר

- לא מצאתי איפוא שהצגת תמונותיו של סוריאנו במסגרת הכתבה מהווה פגיעה בפרטיות סוריאנו או כל עוולה אחרת כלפיו, וגם טענה זו – נדחית.
24. לא מצאתי ממש ביתר טענות הצדדים.
25. וכך ניתן לסכם:
- תביעה זו, שלישית במספר בתביעות שהגיש סוריאנו נגד דרוקר, התבססה על הטענה להוצאת לשון הרע שבצע דרוקר, במסגרת כתבה ששודרה ביום 10.7.19.
- בבחינת מכלול הנסיבות, נמצא ליתן דגש לפער היכולת בין זו של סוריאנו (איש עסקים) לזו של דרוקר (עיתונאי ופובליציסט); לסכומי התביעה המצטברים שתבע סוריאנו (₪ 860,000); לעניין הציבורי בפרסום מידע על אודות סוריאנו; לכמות התביעות שהגיש סוריאנו; לבסיס הרעוע של הטענות בתביעה זו; ולדברי סוריאנו עצמו מהם ברור כי בכוונתו לתבוע פיצוי מכל מי שיפרסם מידע על אודותיו ובלי קשר לתוכן המידע.
- צירוף נסיבות זה הביא למסקנה שתביעה זו איננה אלא "תביעת השתקה". תביעה שתכליתה הרתעה מפני כל פרסום של סוריאנו. הרתעת דרוקר והרתעת כל מי ששוקל לפרסם כזה מידע. כבר מטעם זה נמצא שיש לדחות את התביעה.
- לצד זאת ולמעלה מהצורך, נמצא שיש לדחות תביעה זו גם בהיעדר בסיס לטענות להוצאת לשון הרע בפרסום נשוא התביעה ונוכח הגנת תום הלב והגנת פרסום מותר העומדות לזכות דרוקר. לא נמצא ממש גם בטענות לפגיעה בפרטיות סוריאנו נוכח פרסום תמונות פספורט שלו במסגרת הכתבה, פרסום שאין בו כדי להשפיל או לבזות, ואין בו פגיעה בפרטיות.
26. ואשר על כן אני דוחה את התביעה.
- סוריאנו יישא בהוצאות דרוקר בגין בירור התביעה בסך של 40,000 ₪.
- ניתן היום, כ"ו אב תשפ"ג, 13 אוגוסט 2023, בהעדר הצדדים.

רונן אילן, שופט

